

Advies over de vraag tot vereenvoudiging van de taalregeling hoger onderwijs

Vlaamse Onderwijsraad

Kunstlaan 6 bus 6
BE-1210 Brussel

T +32 2 219 42 99

F +32 2 219 81 18

www.vlor.be
info@vlor.be

Wijs beleid door overleg

Advies op eigen initiatief

Uitgebracht door de Raad Hoger Onderwijs op 29 januari 2015 met 11 stemmen voor en 4 onthoudingen

Vorbereiding: werkgroep Taalregeling, onder voorzitterschap van Kristiaan Versluys

Dossierbeheerder: Isabelle De Ridder

1 Situering

De decreetgever wijzigde de taalregeling hoger onderwijs via het integratiedecreet.¹ Hiermee versoepelde hij de mogelijkheid om een anderstalig hogeronderwijsaanbod in te richten in Vlaanderen, maar wel onder strikte voorwaarden. De Vlor wees al herhaaldelijk² op de complexiteit van de taalregeling die de haalbaarheid ervan danig in het gedrang brengt. In dit advies lijst de Vlor nogmaals de verbeterpunten in de taalregeling op en pleit hij voor een radicale vereenvoudiging. De Vlor vraagt de minister op korte termijn duidelijkheid te scheppen.

2 Onhaalbaarheid van de huidige taalregeling

2.1 Een noodzakelijk evenwicht

De Vlor pleit voor een evenwicht tussen het waarderen en versterken van de status van het Nederlands als onderwijs- en als wetenschappelijke taal enerzijds en een essentiële openheid tegenover de huidige context van internationale uitwisseling en de mondiale arbeidsmarkt anderzijds. De raad is voorstander van een verstandig taalbeleid dat ook de toegang tot het hoger onderwijs vrijwaart. Hij pleit daarom voor een soepele en werkbare taalregeling, die de toegang tot de internationale kenniseconomie ondersteunt. Een stroeve taalregeling hypothekeert implementatie en internationalisering.

2.2 Een te stroeve taalregeling

De kern van het probleem van de nieuwe taalregeling is dat ze zo sterk omgeven is door controlemechanismen dat de implementatie ervan gehypothekeerd wordt. Ze veroorzaakt planlast bij de instellingen hoger onderwijs en is op heel wat punten niet transparant.

De huidige taalregeling stimuleert internationale uitwisseling niet, omdat ze de inkomende mobiliteit hindert. Daardoor komen de objectieven die de Vlaamse Regering inzake internationalisering zelf naar voor heeft geschoven, in het gedrang.³

De vrees tot een 'verengelsing' van het aanbod in Vlaanderen, zoals dat in Nederland gebeurd is, is volgens de Vlor ongegrond. Het inrichten van anderstalige opleidingen vraagt van onderwijsinstellingen immers behoorlijke inspanningen wat betreft personeelsinzet en financiële middelen. Instellingen zullen deze beslissing dus niet lichtzinnig nemen.⁴

¹ Decreet betreffende de integratie van de geacademiseerde hogeschoolopleidingen in de universiteiten. 13 juli 2012. Opgeheven door Codex Hoger Onderwijs, gecodificeerd 13 oktober 2013.

² Vlaamse Onderwijsraad, Raad Hoger Onderwijs. [Advies over het voorontwerp van decreet betreffende de integratie van de geacademiseerde hogeschoolopleidingen in de universiteiten](#), 14 februari 2012.

Vlaamse Onderwijsraad, Raad Hoger Onderwijs. [Advies over de implementatie van de nieuwe taalregeling hoger onderwijs](#), 20 maart 2013.

³ *Brains on the move. Actieplan mobiliteit*. Departement Onderwijs en Vorming, 2013.

⁴ Dit wordt bevestigd door het onderzoek van Bernd Wächter en Friedhelm Maiworm, "English-Taught Programmes in European Higher Education. The picture in 2007", in *ACA Papers on International Cooperation in Education* (Bonn: Lemmens Medien GmbH, 2008), p. 91: "Yet, despite the steady growth [since 2002], in no country are English-taught

2.3 Een grondige vereenvoudiging

Om bovenstaande redenen is de Vlor van mening dat een grondige vereenvoudiging van de taalregeling noodzakelijk is. Zo kan eraan gedacht worden om de onderwijstaal in de master over te laten aan het initiatief van de instelling. De Vlor wil hierover samen met de overheid nadenken. In de tussentijd vraagt hij om de decretale onduidelijkheden die na 3 jaar nog steeds bestaan, op korte termijn op te lossen. Hij lijst deze knelpunten en mogelijke oplossingen hieronder op.

3 Noodzakelijke ingrepen ter verbetering van de huidige taalregeling⁵

3.1 Onderwijstaal in initiële bachelor- en masteropleidingen⁶

3.1.1 Aanvraagprocedure voor de inrichting van een anderstalige initiële bachelor- of masteropleiding

3.1.1.1 Procedure voor de aanvraag van een nieuwe anderstalige opleiding met een Nederlandstalig equivalent

De Vlor merkt op dat er geen procedure voorzien is voor de aanvraag van een nieuwe anderstalige opleiding met een Nederlandstalig equivalent. De raad is van mening dat dit aangepast moet worden. De voorziene procedures gaan ervan uit dat de anderstalige opleiding altijd een variant is van een Nederlandstalige opleiding⁷, terwijl het omgekeerde evengoed het geval kan zijn.

3.1.1.2 Motivering van beoordelingen en beslissingen

Een aanvraag voor een anderstalige opleiding moet ingediend worden bij de Commissie Hoger Onderwijs. De Commissie bezorgt haar oordeel aan het instellingsbestuur en aan de Vlaamse Regering. Als de Commissie Hoger Onderwijs of de Vlaamse Regering geen oordeel of beslissing neemt binnen de gestelde termijnen, wordt het oordeel geacht negatief te zijn.⁸ Dit is tegenstrijdig met wat normaal gangbaar is en heeft tot gevolg dat het oordeel of de beslissing ontsnapt aan de motiveringsplicht. De Vlor is van mening dat als de Commissie Hoger Onderwijs of de Vlaamse Regering niet tot een oordeel c.q. beslissing komt binnen de gestelde termijn, het oordeel of de beslissing in dat geval positief moet zijn.

programmes anywhere near challenging the survival of the domestic language. At best (or worst, depending on observer), English might become a language of instruction as frequent as the domestic ones in Master-level programmes in the leading provider countries – and particularly in the Netherlands. Elsewhere, English-taught programmes appear likely to occupy a smaller niche in the higher education offer. In large parts of Europe, and notably in the south of the continent, they will probably remain a rare exception."

⁵ Dit hoofdstuk volgt grotendeels de chronologie van de Codex Hoger Onderwijs (gecodificeerd 13 oktober 2013), deel II, titel 4, hoofdstuk 8.

⁶ Codex Hoger Onderwijs, Artikel II.261.-265.

⁷ Codex Hoger Onderwijs. Artikel II.263.

⁸ Codex Hoger Onderwijs. Artikel II.263, §3.

3.1.1.3 Afstemmen van de data in de aanvraagprocedure

De Vlor wijst erop dat alle data van indienen van dossiers en bekendmaking van beslissing uit de aanvraagprocedures op elkaar afgestemd moeten zijn en moeten toelaten om het volgende academiejaar nog tijdig voor te bereiden.⁹

3.1.2 Het Nederlandstalig equivalent¹⁰

3.1.2.1 Schrappen van de bepaling ‘volledig in het Nederlands’

Een instelling hoger onderwijs kan een anderstalige opleiding inrichten als er binnen de Vlaamse Gemeenschap een Nederlandstalig equivalent bestaat. In het licht van de democratisering en het belang van het Nederlands als onderwijstaal, is de Vlor hier voorstander van. De regelgeving stipuleert echter dat de student een opleidingstraject ‘volledig in het Nederlands’ moet kunnen volgen.¹¹

De Vlor merkt op dat ‘volledig in het Nederlands’ een problematische formulering is, want is een opleidingstraject ‘volledig in het Nederlands’ dan een opleidingstraject waarin geen enkel opleidingsonderdeel in een andere taal wordt gedoceerd? Dit is weinig zinvol in de huidige context waarin opleidingen studenten moeten voorbereiden op een geglobaliseerde arbeidsmarkt. Voor studenten die het Nederlandse equivalent volgen, is het immers zinvol om ook nog een beperkt aantal opleidingsonderdelen in een andere taal te volgen. De meeste opleidingen van vandaag zijn gemengd wat de onderwijstaal betreft en beantwoorden zo aan de verwachtingen van de studenten en het afnemend veld.

De Vlor stelt voor om het zinsdeel ‘waarbij de student een opleidingstraject volledig in het Nederlands kan volgen’ te schrappen. Voor de Vlor moet een Nederlandstalig equivalent voldoen aan de decretale definitie van een Nederlandstalige opleiding.¹² Op die manier kan ook vermeden worden dat oneigenlijke constructies opgezet worden.

3.1.2.2 Het Nederlandstalig equivalent als gezamenlijke opleiding op meer dan één vestiging

Instellingen kunnen de equivalente initiële bachelor- of masteropleiding aanbieden als een gezamenlijk georganiseerde opleiding. De bepaling dat alle opleidingsonderdelen van deze gezamenlijke opleiding op één vestiging gevolgd kunnen worden, is bijzonder streng.¹³ De Vlor stelt voor deze bepaling te schrappen. Bij gezamenlijke opleidingen doen instellingen er sowieso alles aan om de mobiliteit van studenten te beperken.

⁹ Codex Hoger Onderwijs. Artikel II.263.

¹⁰ Codex Hoger Onderwijs. Artikel II.262.

¹¹ Codex Hoger Onderwijs. Artikel II.262, §2.

¹² Zoals kan afgeleid worden uit de definitie van een anderstalige opleiding (Codex Hoger Onderwijs, Artikel II.261, §3), is een Nederlandstalige initiële bacheloropleiding een initiële bacheloropleiding waarvan de opleidingsonderdelen, uitgedrukt in studiepunten, aangeboden in een andere onderwijstaal dan het Nederlands in het modeltraject van die opleiding niet hoger is dan 18,33 % van de totale omvang van de in die opleiding aangeboden opleidingsonderdelen, uitgedrukt in studiepunten, in het modeltraject. Een anderstalige initiële masteropleiding is een initiële masteropleiding waarvan de omvang van de opleidingsonderdelen, uitgedrukt in studiepunten, aangeboden in een andere onderwijstaal dan het Nederlands in het modeltraject van die opleiding niet hoger is dan 50 % van de totale omvang van de in die opleiding aangeboden opleidingsonderdelen, uitgedrukt in studiepunten, in het modeltraject.

¹³ Codex Hoger Onderwijs. Artikel II.262, §2, 3e lid.

3.1.3 Afwijking van de equivalentievoorwaarde¹⁴

3.1.3.1 Herbekijken van de bepalingen voor afwijking van de equivalentievoorwaarde in het geval van gezamenlijke diplomering

De Codex Hoger Onderwijs¹⁵ bepaalt dat de equivalentieregel vervalt als:

- de gezamenlijke anderstalige opleiding met een partner van buiten de Vlaamse Gemeenschap wordt georganiseerd;
- een gezamenlijk programma bevat;
- bekrachtigd wordt met een gezamenlijk diploma;
- de expertise van de opleidingsonderdelen die buiten de Vlaamse Gemeenschap georganiseerd worden, niet aanwezig is in de Vlaamse Gemeenschap.

De Vlor wijst erop dat gezamenlijke diplomering met bepaalde landen uit de EU gewoon niet mogelijk is, terwijl de opleiding wel gezamenlijk georganiseerd wordt. De Vlor vraagt de decreetgever daarom nogmaals na te denken over deze bepaling.

De Vlor merkt op dat het overgrote deel van de expertise wel in Vlaanderen aanwezig is. De redenen om een gezamenlijke opleiding te organiseren kunnen trouwens heel divers zijn. Het kan gaan om een vorm van rationalisatie of gestructureerde studentenmobiliteit of om een manier om expertise van buiten de Vlaamse Gemeenschap binnen te halen. De decreetgever focust enkel op deze expertise. De Vlor stelt daarom voor om de bepaling over de expertise te schrappen.

3.1.3.2 Erasmus Mundus en Internationale Cursussen (ICP): geen nieuwe aanvraag voor afwijking van de equivalentieregel

De decreetgever heeft niet voorzien wat er gebeurt met een Erasmus Mundus opleiding of een ICP-opleiding waarvan de financiering en het label wegvallen, maar die wel met eigen instellingsmiddelen blijft bestaan. De Vlor vindt het niet logisch dat er dan een nieuwe aanvraag voor afwijking van de equivalentieregel ingediend moet worden. Deze opleiding bestaat in de feiten dan wel al jarenlang en wordt meestal ook in samenwerking met een buitenlandse instelling georganiseerd. Om in het kader van de internationalisering het voortbestaan van dit soort opleidingen te bevorderen, raadt de Vlor aan om in dergelijke gevallen de afwijking van de equivalentieregel automatisch toe te passen.

3.1.3.3 Mogelijkheid tot bijsturing voorzien als de afwijking niet wordt toegekend

De Vlor merkt op dat niet voorzien is welke procedure gevolgd moet worden als een instelling de afwijking van de equivalentieregel niet krijgt wanneer zij een nieuwe anderstalige opleiding aanvraagt. Een instelling zou in dat geval de gelegenheid moeten krijgen om de aanvraag in te trekken of aan te vullen (met een Nederlandstalig equivalent).

¹⁴ Codex Hoger Onderwijs. Artikel II.264-265.

¹⁵ Codex Hoger Onderwijs. Artikel II. 265, §3.

4 Het anderstalig aanbod¹⁶

4.1 Evaluatie van het plafond van 6 % en 35 % anderstalige opleidingen¹⁷

De Codex Hoger Onderwijs legt op het niveau van de Vlaamse Gemeenschap maximumpercentages vast voor het aanbieden van anderstalige bachelor- en masteropleidingen. Voor de anderstalige bacheloropleidingen is dit 6 %; voor de anderstalige masteropleidingen is dit 35 %.

De Vlor is sterk bezorgd over wat er gebeurt als de maximumgrenzen uiteindelijk bereikt worden. Als op dat moment alle anderstalige opleidingen geblokkeerd worden, terwijl ze in de rest van Europa welig groeien, dan riskeert Vlaanderen gedurende geruime tijd achterop te lopen in het Europese peloton. De Vlor stelt daarom voor om bijvoorbeeld een evaluatie in te voegen wanneer het bereiken van het plafond in zicht is. Op die manier kan dan bekeken worden of het plafond gewijzigd moet worden.

4.2 Taalopleidingen categoriseren als ‘meertalige opleidingen’

Volgens de huidige taalregeling worden taalopleidingen beschouwd als Nederlandstalige opleidingen, hoewel doorgaans de taal die het voorwerp is van de opleiding ook gebruikt wordt als onderwijstaal. De vermelding van het Nederlands als onderwijstaal bemoeilijkt in hoge mate de rekrutering van buitenlandse studenten. De raad is het er echter wel mee eens dat deze opleidingen voor de berekening van de 6 %- en 35 %-norm in de noemer eerder dan in de teller van de breuk worden opgenomen. De raad stelt daarom voor om van deze hybride opleidingen, een nieuwe categorie te maken: ‘meertalige opleidingen’.

De raad stelt voor om:

- de definitie van ‘meertalige opleidingen’ op te nemen in artikel I.3. Een meertalige opleiding is dan een opleiding die hoofdzakelijk vreemde talen tot onderwerp heeft en in die talen wordt gedoceerd.
- in artikel II.261 het nieuwe statuut vast te leggen (naast ‘anderstalige opleidingen’): *In afwijking van §1, 1ste lid kunnen opleidingen in de studiegebieden taal- en letterkunde en toegepaste taalkunde als meertalige opleidingen worden aangeduid. Het statuut meertalige opleiding wordt vastgelegd in de lijst als bedoeld in artikel II.102.*
- in artikel II.266, §1, 3de lid toe te voegen dat garandeert dat voor de berekening van de 35 %-norm, deze opleidingen als Nederlandstalige opleidingen worden geteld: *Meertalige opleidingen worden voor de bepaling van de breuk als Nederlandstalige opleidingen beschouwd.*
- aan het BVR met betrekking tot vorm en inhoud van het diploma en diplomasupplement¹⁸ een toevoeging te doen inzake de vermelding van de onderwijstaal van meertalige opleidingen.

¹⁶ Codex Hoger Onderwijs. Artikel II.266.

¹⁷ Codex Hoger Onderwijs. Artikel II.266, §1.

¹⁸ *Besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de vorm van de diploma's en de inhoud van het bijhorend diplomasupplement uitgereikt door de instellingen voor hoger onderwijs in Vlaanderen.* 10 oktober 2004.

5 Monitoring van het anderstalige aanbod: afschaffing van de 25 % - 33 %-regel¹⁹

De decreetgever heeft bepaald dat een opleiding alsnog als een anderstalige opleiding beschouwd wordt als na monitoring blijkt dat in een niet-anderstalige initiële bacheloropleiding c.q. masteropleiding:

- meer dan 33 % van het aantal afgestudeerden meer dan 18.33 % (bachelor) of 50 % (master) van hun studiepunten verworven hebben in opleidingsonderdelen in een andere taal dan het Nederlands;
- gedurende twee opeenvolgende academiejaren ten minste 25 % en ten hoogste 33 % van het aantal afgestudeerden meer dan 18.33 % (bachelor) of 50 % (master) van hun studiepunten verworven hebben in opleidingsonderdelen in een andere taal dan het Nederlands.²⁰

Deze categorisering wordt dus afhankelijk gemaakt van de keuze van de student. Dat maakt de monitoring niet alleen zeer complex en tijdrovend en zorgt voor extra planlast bij de instellingen, maar houdt als risico ook in dat instellingen het aantal keuzevakken in een andere taal zullen beperken. Instellingen nemen op dit moment al massaal maatregelen in die zin. Dit druist in tegen de geest van het flexibiliseringsdecreet en tegen de wens van overheid en instellingen om de internationalisering van het Vlaamse hoger onderwijs te versterken. Door het aanbod afhankelijk te maken van de keuze van de student, komt de decretaal vastgelegde autonomie van de instelling in het bepalen van haar opleidingsaanbod onder druk te staan en wordt de continuïteit van het onderwijs bedreigd. Het is bijvoorbeeld ook nog steeds onduidelijk wat er gebeurt als de opleiding na verloop van tijd de 25 % - 33 %-norm niet meer overschrijdt of hoe extern verworven studiepunten verrekend worden. De Vlor pleit ervoor om de 25 % - 33 %-regel te schrappen.

De bepaling dat een opleiding die in overtreding is met de 25 % - 33 %-regel gedurende drie jaar niet meer in aanmerking komt om dienst te doen als enige equivalente opleiding in Vlaanderen, is volgens de Vlor betuttelend en wordt best geschrapt. De regelgeving voorziet dat van deze voorwaarde afgeweken kan worden door naar de Commissie Hoger Onderwijs te stappen, maar voorziet hiervoor geen procedure.²¹

Als deze maatregel behouden blijft, dan vraagt de Vlor om in het laatste lid van art. II.268, §3 de data aan te passen aan de datum vanaf wanneer via DHO 2.0 geregistreerd kan worden. De Vlor wijst op de grote planlast die het opvragen van gegevens aan instellingen voordat DHO 2.0 in orde is, zal veroorzaken.

Als de bepaling afgeschaft wordt, dan verwacht de Vlor dat de instelling zich engageert erover te waken dat het modeltraject door de meerderheid van de studenten gevolgd wordt.

¹⁹ Codex Hoger Onderwijs. Artikel II.268-269.

²⁰ Codex Hoger Onderwijs. Artikel II.268, §2.

²¹ Codex Hoger Onderwijs. Artikel II. 268, §3.

6 Voorwaarden inzake kwaliteit en democratisering²²

6.1 Het vereiste taalniveau van de docent

De Codex Hoger Onderwijs bepaalt dat een lid van het onderwijzend personeel de taal waarin hij doceert, moet beheersen op het ERK-niveau C1.²³ Een personeelslid dat geen opleidingsonderdelen in het Nederlands doceert, moet het Nederlands beheersen op ERK-niveau B2.²⁴ Dat niveau moet aangetoond worden aan de hand van bepaalde kwalificatiegetuigschriften uitgereikt door officieel erkende instellingen of via een diploma secundair onderwijs, bachelor- of masterdiploma of doctoraat behaald in de onderwijstaal waarin hij of zij doceert, in een instelling waarin die taal de onderwijstaal is.

6.1.1 Aantonen van C1-niveau: mogelijkheid tot herkansing en remediëring

De Vlor stelt vast dat nog steeds heel wat vragen blijven bij het hanteren van taaltesten voor docenten ('kwalificatiegetuigschriften uitgereikt door officieel erkende instellingen'). Hij pleit voor het invoeren van een overgangsmaatregel en een EVC-procedure (bijvoorbeeld voor die docenten die in het buitenland als gastdocent optreden).

Het is ook nog steeds onduidelijk wat er gebeurt als een docent niet geslaagd is voor de taaltest. De Vlor pleit voor het invoeren van de mogelijkheid tot herkansing, gekoppeld aan een remediëringstraject met behoud van tijdelijke lesbevoegdheid. Op die manier wordt ook vermeden dat het anderstalige opleidingsonderdeel geschrapt wordt, wat een negatieve invloed heeft op het aantrekken van internationale studenten en het voortbestaan van anderstalige opleidingen in het gedrang kan brengen.

Door bovenstaande implementatieproblemen dreigt de nieuwe taalregeling contraproductief te werken en het anderstalige aanbod niet te versterken. Daardoor komt de internationale positie van het Vlaamse hoger onderwijs onder druk te staan. Om internationaal sterk te staan, moet Vlaanderen immers aantrekkelijk blijven voor buitenlandse studenten en onderzoekers. Dit is zowel voor de kwaliteit van het onderwijs als voor de kwaliteit van het onderzoek aan de Vlaamse universiteiten levensnoodzakelijk.

6.1.2 Aantonen van B2-niveau: voorzien van een vormingspakket en geen taalexamen

Als Vlaanderen zich wil ontwikkelen tot een echte kennisregio is het noodzakelijk dat internationale toponderzoekers aangetrokken worden. Hiervoor heeft de overheid middelen vrijgemaakt o.a. via het Odysseusprogramma en de *tenure tracks*. Door het opleggen van een taaltest, dreigt de concurrentiële positie van Vlaanderen in het aantrekken van deze mensen te verzwakken.

De taaltest als benoemingsvoorwaarde – en het daaraan gekoppelde uitstel van benoeming met 3 jaar – kan de keuze voor Vlaanderen negatief beïnvloeden en het rekruteren van internationale

²² Codex Hoger Onderwijs. Artikel II.270-272.

²³ Codex Hoger Onderwijs. Artikel II.270, §1, 2de lid.

²⁴ Codex Hoger Onderwijs. Artikel II.270, §2.

toponderzoekers ernstig bemoeilijken. Door een te strenge taalregeling dreigt de overheid de doelstellingen van haar eigen gewaardeerde initiatieven zoals Odysseus of het tenuretrack-stelsel te ondermijnen. De raad pleit daarom om een verplicht vormingspakket voor buitenlandse docenten te voorzien, veeleer dan een taalexamen. Dit vormingspakket moet buitenlandse docenten in staat stellen om binnen de drie jaar na aanstelling volwaardig te participeren aan het academisch leven van de instelling. Het verplicht vormingspakket is gericht op beheersing van de bestuurstaal, naast introductie in de Vlaamse context, de bestuursstructuur van de instelling, de onderzoeksfinancieringsmogelijkheden, etc.

6.1.3 De specifieke problematiek van het hoger kunstonderwijs: geen strikte taalregeling

Het hoger kunstonderwijs trekt traditioneel docenten aan met zeer uiteenlopende nationaliteiten. Het is bij uitstek een meertalige omgeving die zich niet in een strikte taalregeling laat vangen. Docenten geven vaak les aan individuele studenten die zelf van internationale oorsprong zijn. Een Russische docent kan opeenvolgend een Franse, Japanse en Russische student voor zich hebben. Bovendien gebruiken docenten in het kunstonderwijs vooral de kunstvorm, veeleer dan de taal, als communicatiemiddel.

De speciale regeling voor het hoger kunstonderwijs (niveau B1 voor Engels en Frans)²⁵ komt daaraan onvoldoende tegemoet. Zo is het de raad onduidelijk waarom bijvoorbeeld Russische of Aziatische personeelsleden die in het Nederlands doceren, een B1-niveau Frans of Engels moeten behalen.

Het opleggen van een verplicht taalniveau heeft een negatief effect op het aantrekken van topkunstenaars en buitenlandse studenten die deze lesgevers volgen. De continuïteit van het onderwijs, maar ook de internationale vermaardheid van het Vlaamse hoger kunstonderwijs komt hiermee in het gedrang.

6.2 Taalbegeleidingsmaatregelen

Instellingen voorzien in het opleidingsprogramma van de anderstalige opleiding in taalbegeleidingsmaatregelen. De Vlor pleit er opnieuw voor om de taalbegeleidingsmaatregelen ook extra-curriculair te kunnen aanbieden.

7 Hoge kostprijs

De Vlor wijst erop dat het monitoringssysteem, de taalbegeleidingsmaatregelen en de taaltesten van de docenten, de totale kostprijs van de implementatie van de nieuwe taalregeling, sterk de hoogte injagen. In deze tijden van budgettaire schaarste, zal dit leiden tot een verschraling van het aanbod, terwijl een goed doordacht anderstalig aanbod net de internationale slagkracht van het Vlaamse hoger onderwijs kan versterken.

²⁵ Codex Hoger Onderwijs. Artikel II. 270, §1, 3de lid.

8 Conclusie

De Vlor stelt voor dat de overheid zo snel als mogelijk bovenstaande onduidelijkheden en tekortkomingen oplost en hierover transparant met het werkveld communiceert. De raad benadrukt nogmaals dat de problemen veelal voortkomen uit de wens van de decreetgever om de nieuwe taalregeling zeer sterk te controleren en te verbinden aan onnodig veel randvoorwaarden. De werkbaarheid van het geheel komt hiermee in het gedrang. Een sterke vereenvoudiging dringt zich daarom op. De Vlor is vragende partij om hierover verder met de overheid te overleggen.

Isabelle De Ridder
secretaris Raad Hoger Onderwijs

Kristiaan Versluys
voorzitter Raad Hoger Onderwijs